

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: —

Cím: *Üres a pályaudvar*

Forrás: *Világ*

Bp

(Hely)

1918. XII. 11.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

361.1

Hely

Idő

"1918"

Személy

H

Üres a pályaudvar

(A Világ tudósítójától.) Aki az elmúlt hetekben csak egyszer is látott egy budapesti pályaudvart, — az ma nem lenne személték. A Keleti pályaudvar egészen csendes és üres; békében, a szerény polgári személyforgalom idején százszor viharosabb volt a képe. Ma volt ugyanis az első napja a személyforgalom korlátozásának. Vonat alig érkezik, ami jön, az is óriási késéssel. Hozzáértőzők tehát alig ácsorognak a Perronnon, az öreg jegykezelő úgy szundikál, mint egy penzionált generális. Bementünk a fővárosi kirendeltséghez, mely a menekülteket tartja számon, helyezi el és segít szorult helyzetükön minden irányban. Utána néznek a nyilvántartó könyvében: mai egész napi forgalmuk összesen husz ember volt, ezek közül is mindégynék volt már szállása hozzáértőzőjünál.

A Vöröskereszt helyiségében ellenben színes élet folyik. A két részre (érkezők és indulók számára) osztott nagyterem olyan, mint egy szomorú cigánytábor. Főnt nagy kenyér- és szalámi-hegyek, üstökben kis levestavak és egy asztalon egy egész picike dohánydomb, — ez utóbbi örvendő kétségkívül a legtöbb megbecsülésnek. A teremben mindenütt elszórva festői csoportok: külön lögeroznak a rokkantak, békésen falatozva és várva a vonatot, mely majd elviszi őket valahová utókezelésre. Egy padon egy sápadt szőke gyerek fekszik, a karszalagos Ormester felkelti és kikérdezi. A gyerek álmosan, dadogva, remegve felel, kék szemében régi rönkök ülnek, — kiderül, hogy már egy hete él itt a pályaudvaron, „hermannstadi“ szász gyerek, se apja, se anyja

és utköben a pénzt is ellopták, amit utra adtak vele. Most az „Oberleutnant“ intézkedését várja, aki megígerte, hogy elhelyezi valahová tanoucnak. Tizenötéztendő az egész ember.

Gyerek körülben is sok van. Egy katonasapkás kis csirkefogó példán — felszemére vak, állítólag kenyérvágás közben szurta ki — alig hatnyorog egy szemével az álomságtól, de azért kitarban lóbálja a lábát.

— Miért nem mész haza, öcskös?

— Mert éjjeles vagyok, kérem.

— ... ?

Kiderül, hogy hat kis pesti betyár nagyszerűen jövedelmező üzletéget alapított magának. Viszik az utasok poggyászát a negyvenhatosig, megmutatják az utat nekik, vigyáznak a holmijukra, esetleg néha haj van a „vizvázs“ körül, de a porték veszettül titakoznak minden ilyen gyanúsítás ellen. Inspekciós rendszerre rendezkedtek be: van három „nappalos“ és három „éjjeles“.

— Aztán mennyit keressz, pajtás?

— Na, lepedőig éppen nem viszem, de egy pár grand még kerül valahogy. (Lepedő = százkoronás, grand = krajcár.)

— Mégis?

— Hát volt olyan nap, mikor harminc koronát is vittem haza a mamámnak. De 10—20-at még a gyöngébb napokon is.

Amellett egész piros pofácskája van a srácnak és öt perc múlva olyan takaros box-matchbe keveredik egy nálánál kétszer öregebbel, hogy a szemünk szikrázik belé.

Lecsendesítik őket, hátul egy család alszik. Egy bécsi munkás, aki két esztendő előtt ment el

dolgozni és jóllakni Ujsgedre. Most a sápadt feleségével, a hároméves kisleányával, meg egy maszatos pólyással már négy napja láboroznak, alszanak, kosztolnak itt valami megrázóan egykedvű beletörődéssel. A jószívű tiszt éppen kiállít nekik egy igazolványt, hogy el ne szedjék tőlük holnap a fináncok az utra valóit adott kenyeret.

Sok az állandó vendég, van például egy hülye fiú, aki autótúrással mutatja a társaságot és éppen tegnap dobta ki egy felmes csehet, aki valami hétszer jött vissza vacsoráért, ha kérdezték, gyöngé hangon ismételtette: „Spital“ ... és egy:

szor csak rájöttek, amint egy zsámba gyűjtötte az össze-„hanszterolt“ kenyérporciót, hogy kint üzletet csináljon befőlük.

Nem haj. A 15, hogy sokszáz éves szőke lakik naponta és éjszakánként ezer meg ezer átvonuló katoná. Hála érte a közlekedési minisztérium jól szervezett akciójának, a szervezett munkásnők fáradhatatlan munkájának és Budapest jószívű közeposztályának, mely a maga jegyrendszeres szegény spájzából is küldött, amennyi teltet tőle.